

[Forsvarsministeren.]

midler foreslås fortsat henlagt til de militære chefer, der herved bevarer et meget virksomt middel til opretholdelsen af disciplinen — ikke mindst på grundlag af den foreslåede udbygning af de foranstaltninger, som vil kunne anvendes som disciplinarmidler. Der er herved skabt mere varierede muligheder for at påvirke uønsket adfærd i gunstig retning.

Forslaget om ændring af den bestående rettergangsordning og den heraf følgende begrænsning i de militære chefers nuværende adgang til at pålægge frihedsstraffe uden dom har imidlertid mødt modstand hos de militære chefer, der finder, at henlæggelsen af afgørelsen i tiltalespørgsmål og arbitrær straffemyndighed til auditørerne vil medføre en uønskelig begrænsning i disse chefers beføjelser og dermed et brud på deres ansvar for uddannelse, disciplin og trivsel. Det er endvidere bl. a. fremhævet, at den militære retspleje bør være etableret på en sådan måde, at den vil kunne virke såvel under fredstidsuddannelse som under truende forhold og krig. Det er i den forbindelse anført, at den foreslåede ordning ikke vil være forenelig med nødvendigheden af under krigsforhold at placere alt ansvar vedrørende de militære enheder hos de respektive militære chefer.

Jeg finder imidlertid, at der navnlig ved forslagene om, at påtale ikke kan rejses uden forhandling med rettergangschefen og om udvidelsen af området for anvendelse af disciplinarmidler er taget fornødent hensyn til de militære chefers betænkeligheder vedrørende disciplinens opretholdelse under den daglige tjeneste. Det bemærkes i den forbindelse, at rettergangschefen i tilfælde af uenighed med auditøren om tiltalespørgsmål, kan forlange sagen forelagt generalauditøren og eventuelt forsvarsministeren. I krigstid vil endvidere de militære chefers straffemuligheder ifølge lovforslaget kunne udvides, således at samtlige afgørelser vedrørende straffe, der pålægges uden dom, kan henlægges til disse chefer.

De skriftligt fremsatte udtalelser om lovforslagene vil stå til rådighed for det folketingsudvalg, der nedsættes til behandling af forslagene.

Hermed skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af postloven*.

Som det fremgår af almindelige bemærkninger til lovforslaget, må forslaget om takstforhøjelser ses på baggrund af et faldende overskud for post- og telegrafvæsenet og et stigende underskud for postsektoren, der i indeværende finansår skønnes at blive på ca. 100 mill. kr.

I modsætning til telesektoren er postsektoren meget personalekrævende, og lønstigninger påvirker derfor i særlig grad posttjenesten.

Fremsættelsen af lovforslaget må tillige ses som en videreførelse af de bestræbelser, der i de senere år er gjort; for at postsektoren skal være økonomisk uafhængig af telesektoren, således at omkostningerne ved udførelsen af postforretningerne betales af det publikum, der benytter de postale tjenester.

Som det fremgår af lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, er der regnet med følgende forhøjelser:

Taksterne for breve af de to laveste vægtsatser, dvs. breve indtil 100 g, for postkort og for tryksager indtil 20 g forhøjes med 10 øre. De nævnte takster har ikke været ændret siden 1967. Samtidig har jeg til hensigt administrativt at foretage forhøjelser af taksterne for småpakker, adresseløse forsendelser samt for brevfor- sendelser til udlandet.

Ud fra post- og telegrafvæsenets forretningsmæssige interesser ønskes der givet bemyndigelse til at kunne yde rabat på portoen for adresserede brevfor- sendelser, der af samme afsender indleveres i et stort antal eksemplarer. Rabatordningen påregnes i første omgang at skulle omfatte de

[**Ministeren for offentlige arbejder.**]

forsendelser af de lavere vægtsatser, for hvilke der er foreslået forhøjelser af taksterne.

De foreslåede pakketakster indebærer i forhold til kunderne en forhøjelse på 40 øre for pakker af vægt indtil 5 kg, og det bemærkes, at næsten 90 pct. af postpakkerne er under denne vægtgrænse. For tungere pakker er der tale om større forhøjelser.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget gælder de anførte takster ikke for pakker til og fra Færøerne. Jeg vil i bekendtgørelsen om benyttelse af postvæsenet fastsætte særlige takster, der ligger mellem taksterne for pakker i det sydlige Danmark og for pakker til Grønland.

De foreslåede forhøjelser af gebyret for rekommanderede forsendelser og for værdiforsendelser vil blive fulgt af administrative forhøjelser af gebyrer for andre særlige tjenesteydelser.

Omdelingen af søndagsbreve vil blive afskaffet. Antallet er gennem de sidste 10 år faldet fra 1,5 mill. stk. til ca. 195.000 stk. pr. år. Det faldende behov for denne tjeneste vil kunne dækkes af den eksisterende ekspresbesørgelse af brevforsendelser.

Portoen for postanvisninger foreslås forhøjet med 50 øre, og portoen for udbetalingskort, postindkasseringer og postopkrævninger agtes administrativt forhøjet tilsvarende.

Selv efter de foreslåede takstforhøjelser vil taksterne her i landet i alt væsentligt ligge under taksterne for tilsvarende forsendelser i de andre nordiske lande.

Post- og telegrafvæsenet har fra Danmarks Statistik indhentet oplysning om, at de omhandlede forslag til takstforhøjelse for brevforsendelser vil påvirke pristallet med 0,0308 point.

Det skal endvidere oplyses, at der som følge af, at takster for visse forsendelsesarter er pålagt merværdiafgift, vil fremkomme en merindtægt for statskassen på ca. 2 mill. kr. i merværdiafgift.

Jeg vil gerne tilføje, at lovforslaget ikke indeholder forhøjelser af de gældende takster for postvæsenets bladbesørgelse. Der er ikke foretaget nogen generel takstforhøjelse for blade siden den 1. januar 1964. For blade, der skal omdeles til et stort antal husstande inden for et begrænset område (summarisk

anmeldte distriktsblade) har jeg dog en bemyndigelse til at fastsætte særlige takster, men en ajourføring har været stillet i bero siden 1967 som følge af, at den daværende minister i maj 1967 over for det nedsatte folketingsudvalg til behandling af ændring af postloven gav tilsagn om, at han ikke ville benytte sin bemyndigelse til yderligere forhøjelser af taksten for sådanne blade.

På grundlag af en i finansåret 1969-70 foretaget rentabilitetsundersøgelse regnes der for tiden med, at besørgelsen af dagblade, ugeblade og tidsskrifter i sin helhed giver et underskud på omkring 91 mill. kr. på årsbasis efter delomkostningsprincippet.

Nævnte underskud på 91 mill. kr. fordeler sig med et underskud på ca. 34 mill. kr. på besørgelsen af dagblade, godt 54 mill. kr. på besørgelsen af ugeblade og tidsskrifter og ca. 3 mill. kr. på besørgelsen af udgiverkorsbånd (dagblade og ugeblade m. v. i omslag til bladhandlere).

Vedrørende lovforslaget bemærkes i øvrigt, at der i § 2 er anført, at loven træder i kraft den 1. maj 1972. Denne dato vil dog af hensyn til fremstillingen af frimærker i nye værdier og forberedelse af hele takstændringen, herunder fremstilling af bekendtgørelser over for publikum vedrørende de nye takster, være betinget af, at loven vedtages inden udgangen af februar måned 1972, og må derfor i givet fald udskydes.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Boligministeren (Helge Nielsen): Hermed skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af bygge-loven. (Om partikelforurening, bevægelses-hæmmede m. v.).

Indledningsvis vil jeg gerne nævne, at forslaget ingen sammenhæng har med det forslag til ændring, jeg fremsatte den 26. januar 1972 om ophævelse af bygge-lovens bestemmelser om veje (FT 1971-72, sp. 2308). Dette forslag, som var til første behandling den 8. februar, blev af praktiske grunde fremsat særskilt for at kunne behandles sammen med de vejlovsforslag, som ministeren for offentlige arbejder har fremsat tidligere i folketings-samlingen.

Det nu foreliggende forslag om ændring går